

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. M.**
bytem S. 3571/2, X Ch.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 18. 7. 2019, č. j. X. Magistrát tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce se přestupku měl dopustit tím, že 16. 5. 2019 v 8.54 h v okrese Olomouc na pozemní komunikaci dálnice D35 u čerpací stanice MOL ve směru jízdy od Olomouce k Mohelnici řídil motorové vozidlo tov. zn. Fiat, RZ X, pod vlivem alkoholu, respektive v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, což bylo

zjištěno hlídkou Policie ČR (dále jen „policie“) 16. 5. 2019 v 8.55 h po provedené dechové zkoušce certifikovaným analyzátozem alkoholu v dechu Dräger Alcotest 7510, výrobní číslo ARLF-0553, s naměřenou hodnotou 0,26 g/kg, při zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle 0,24 g/kg, tak byla prokázána minimální hladina alkoholu 0,02 g/kg. Tím žalobce porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a magistrát mu uložil pokutu 3 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců od právní moci rozhodnutí.

3. **Žalobce v žalobě** namítal nesprávné provedení dechových zkoušek a absenci materiálního znaku přestupku. Dechové zkoušky byly provedeny v rozporu s metodikou, protože správní orgány nevyloučily přítomnost tabákového nebo jiného kouře v dechu žalobce; žalobce to od počátku řízení namítal.
4. V řízení správní orgány neprokázaly, že žalobce svým jednáním kohokoliv ohrozil či narušil veřejný zájem a není to uvedeno ani v napadeném rozhodnutí. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že materiální znak přestupku odpovídá znakům formálním. Aby byl naplněn materiální znak přestupku, správní orgány by musely přesně zjistit místo spáchání přestupku a jednoznačně určit průběh protiprávního jednání, což se nestalo. Materiální znak přestupku nebyl prokázán. Smyslem pravidel silničního provozu je minimalizovat ohrožení ostatních účastníků provozu, což je zájem zásadně vyšší než dodržení pravidel.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že při provádění testu žalobce nekouřil, ani nepil. Metodika měření alkoholu v dechu uvádí, že během doby testování testovaná osoba nesmí kouřit, jíst a pít jakékoliv tekutiny. Žalobce svá tvrzení nedoložil. Mezi jednotlivými dechovými zkouškami uplynulo šest minut a k porušení metodiky nedošlo. Žalobce měl možnost požádat o lékařské vyšetření s odběrem krve, což nevyužil a při ústním jednání uvedl, že mu to připadalo zbytečné.
6. Obecně platí, že při naplnění formálních znaků jednání, které je zákonem označeno jako přestupek, jsou v běžně se vyskytujících případech naplněny i znaky materiální, neboť již naplněním daných formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by v daném případě existovat významné okolnosti či zvláštnosti případu, které takový závěr vylučovaly. V daném případě žádné takové okolnosti nenastaly. U projednávaného přestupku postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti v míře nepatrné, nikoliv k ohrožení konkrétních jednotlivců. Působení pravidel provozu na pozemních komunikacích má výrazně preventivní charakter. Žalovaný jako přitěžující okolnost považoval skutečnost, že žalobce se projednávaného přestupku dopustil na frekventované pozemní komunikaci v době zvýšeného provozu, čímž došlo ke zvýšenému ohrožení účastníků silničního provozu, proto pokuta nebyla stanovena na samé spodní hranici.
7. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil **ze správního spisu** z oznámení přestupku ze 17. 5. 2019, z oznámení přestupku z 16. 5. 2019 a výtisku z citovaného

přístroje (záznamu o dechové zkoušce) spáchání přestupku tak, jak je uvedeno v úvodní části tohoto rozsudku; první dechovou zkouškou v 8.55 h policie naměřila žalobci 0,26 ‰ a druhou dechovou zkoušku v 9.01 h 0,25 ‰ alkoholu v dechu žalobce.

9. Podle ručně psaného oznámení přestupku žalobce uvedl, že 15. 5. 2019 od 23.00 do 24.00 h vypil 0,5 l dvanáctistupňového piva. Podle ověřovacího listu č. 1014-OL-31154-18 z 24. 7. 2018 byl předmětný analyzátor alkoholu v dechu ověřen a doba ověření končila 24. 7. 2019. Podle úředního záznamu policie z 16. 5. 2019 zde bylo podezření z užití alkoholického nápoje, naměřené hodnoty odpovídaly citaci výše, výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů nebyla nutná a žalobce ji nepožadoval.
10. Žalobce při ústním jednání do protokolu uvedl, že den předtím si dal guláš a jedno pivo a ráno na sobě nic nepociťoval. Žalobce nebyl zvyklý snídat a dal si dva energetické nápoje. Byla mu zjištěna zvýšená hladina cukru v krvi, mají to v rodině, otec i sestra mají cukrovku. Tehdy ještě neměl koupený tester, ale už si ho pořídil. Na dotaz magistrátu, proč nežádal odběr krve, žalobce uvedl, že mu to připadalo zbytečné. K dotazu magistrátu, jestli žalobce souhlasí s tím, že se dopustil přestupku, žalobce uvedl, že ví, že pivo měl a energetické nápoje už nepije. Žalobce se seznámil s podklady rozhodnutí, uvedl, že jsou úplné a správné a že si je vědom odpovědnosti za přestupek a nebyl si jistý, jestli za něj může ze zdravotních důvodů. Žádné další návrhy na dokazování žalobce neměl.
11. **Magistrát v rozhodnutí** poukázal na Pracovní postup Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08 (dále jen „metodika“), podle které mají být dechové zkoušky provedeny po uplynutí pěti minut a rozdíl mezi zkouškami nesmí přesáhnout 10 %. V daném případě rozdíl mezi výsledky zkoušek v rozmezí šesti minut byl 3,85 %, což je v souladu s metodikou. Pozitivní výsledek dechové zkoušky byl přímým důkazem o ovlivnění alkoholem a podkladem srovnatelným s výsledky lékařského vyšetření. Magistrát vzal v úvahu možnou chybu měřicí metody, a přesto naměřená hodnota vykazovala hodnotu větší než 0 ‰. Vzhledem k nulové toleranci alkoholu u řidičů stanovené právním řádem a vzhledem k vyjádření žalobce, že večer před jízdou měl jedno pivo, je nepochybně prokázáno, že motorové vozidlo řídil pod vlivem alkoholu a žalobce je za přestupek odpovědný. Magistrát při stanovení pokuty přihlédl k důležitosti porušeného ustanovení zákona o silničním provozu. Žalobce nebyl nucen řídit z nějakých naléhavých důvodů a následkem řízení vozidla pod vlivem bylo samotné ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.
12. **Žalobce v odvolání** namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu i to, že správní orgány nevzaly v potaz, že během testování daná osoba nesmí kouřit, jíst a pít jakékoliv tekutiny; tabákový nebo jiný kouř přítomný v dechu testované osoby může poškodit měřicí systém analyzátorů alkoholu v dechu a způsobit nepřesné měření, proto je testování možné až po uplynutí nejméně tří minut od skončení kouření. Za neprokázaný považoval žalobce materiální aspekt přestupku. Rozhodnutí je z uvedených důvodů nepřezkoumatelné.
13. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** uvedl, že nezjistil namítaná pochybení a ztotožnil se s magistrátem, že bylo beze vší pochybnosti prokázáno, že žalobce přestupek spáchal, což vyplynulo z podkladů rozhodnutí citovaných výše. Žalobce se do oznámení přestupku nevyjádřil, pouze uvedl, že vypil 15. 5. 2019 od 23 do 24 h jedno püllitrové dvanáctistupňové pivo a své vyjádření podepsal. Žalovaný odmítl námitku nedostatečného

zjištění osoby řidiče, toto žalobce při ústním jednání neuvedl. Proto není namístě uplatnit zásadu *in dubio pro reo*.

14. K námitce rozporu měření s metodikou žalovaný uvedl, že mezi jednotlivými zkouškami provedenými v rozmezí šesti minut byl rozdíl pouhých 0,01 g/kg, tedy 3,85 %, a k žádným namítaným nepřesnostem plynoucím z ovlivnění provedeného měření v důsledku kouření a pití, tedy k porušení metodiky, nedošlo. Žalobce měl možnost požádat o lékařské vyšetření spojené s odběrem krve, což nevyužil a u ústního jednání uvedl, že mu to připadalo zbytečné. Protože naměřené hodnoty vykazovaly i po odečtu maximální odchylky měření pozitivní hodnoty, vzhledem k nulové toleranci alkoholu u řidičů podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 59/2010-78 a vzhledem k vyjádření žalobce, že večer před jízdou požil alkoholický nápoj, bylo nepochybně prokázáno, že žalobce je odpovědný za spáchání uvedeného přestupku.
15. K námitce absence materiálního aspektu přestupku žalovaný odkázal na to, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V daném případě bylo zjištěno porušení povinností vyplývajících z § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Pojem přestupku v sobě spojuje jak naplnění formálních znaků, tak znaků materiálních. Obecně platí, že při naplnění formálních znaků jednání, které je zákonem označeno jako přestupek, jsou v běžně se vyskytujících případech naplněny znaky materiální, neboť již naplněním daných formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti a musely by v daném případě existovat významné okolnosti či zvláštnosti případu, které by takový závěr vylučovaly. V daném případě takové okolnosti nenastaly. V případě přestupků spáchaných na úseku silničního provozu spočívajících v porušování pravidel provozu na pozemních komunikacích, konkrétně v porušení povinnosti řidiče zdržet se řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo použití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, tak bezpochyby naplňuje základní skutkovou podstatu daného přestupku a samo o sobě porušuje společenský zájem na dodržování pravidel silničního provozu a na bezpečnosti tohoto provozu. Formálním znakem tohoto přestupku není ohrožení jiných účastníků silničního provozu. Stejně tak se pro naplnění materiálního znaku nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen něčí život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti v míře nepatrné, nikoliv ohrožení konkrétních jednotlivců. Působení pravidel provozu na pozemních komunikacích má výrazně preventivní charakter. Názor žalobce, že ke vzniku následku musí dojít, je mylný. Žalobce se přestupku dopustil na frekventované pozemní komunikaci v době zvýšeného provozu, čímž došlo ke zvýšenému ohrožení účastníků silničního provozu.
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. K namítanému chybnému měření soud uvádí, že na základě obsahu správního spisu je zřejmé, že policisté žalobci při provádění silniční kontrole 16. 5. 2019 naměřili 0,26 ‰ a 0,25 ‰ alkoholu v dechu, po odečtení možné odchylky měření se jedná o hodnoty 0,02, resp. 0,01 ‰. Měření bylo provedeno dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510 s platnou kalibrací i ověřovacím listem. Žalobce výsledky měření relevantním způsobem nezpochybnil, tj. nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu

§ 3 a 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

18. Námitku, že měření alkoholu v dechu mohlo ovlivnit kouření, vznesl žalobce až v odvolání, policistům nic takového nesdělil a podle záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebyl pach kouře zaznamenán (č. 1. 5 - 7). Žalobce takovou skutečnost nebo námitku neuvedl ani při ústním jednání 8. 7. 2019. Žalobce kouření při provádění testu na alkohol v dechu ani těsně před jeho započítím neprokázal, ani nenavrhoval důkazy k jeho prokázání. Proto tato jeho odvolací a žalobní námitka nebyla způsobilá důvodně zpochybnit skutková zjištění, která byla základem pro rozhodnutí o přestupku.
19. Soulad provedeného měření s návodem k obsluze byl v průběhu řízení dostatečně zjištěn především výtisky z přístroje. Měření je nutné považovat za správné také s ohledem na to, že žalobce podepsal protokoly s naměřenými hodnotami i oznámení přestupku. Podpis obviněného je v těchto případech třeba chápat jako souhlas s uvedeným skutkovým stavem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 220/2016-29).
20. K důvodu časového odstupu od požití alkoholu se Nejvyšší správní soud vyjádřil již v rozsudku ze dne 12. 2. 2014, č. j. 5 As 126/2011-77, kde uvedl, že v případě, že osoba hodlá po požití alkoholu v blízké době řídit motorové vozidlo, není namístě rozumně spoléhat na to, že alkohol u ní nebude zjištěn. S ohledem na obecné povinnosti účastníků silničního provozu dle § 4 odst. 1 zákona o silničním provozu (chovat se ohleduplně a ukázněně, neohrožovat život, zdraví nebo majetek, přizpůsobit své chování jak technickým podmínkám, tak svým schopnostem a zdravotnímu stavu) je zřejmé, že na řidiče jsou při provozu vozidla kladeny zvýšené požadavky, co se týče hodnocení jejich vlastního stavu a způsobilosti. V projednávané věci žalobce uvedl, kdy a přibližně kolik alkoholu požil; k ověření jeho vlivu neučinil žádné další kroky a nemohl se tedy důvodně domnívat, že nemůže být pod jeho vlivem. Pokud tak usoudil, nelze než jeho jednání označit za nedbalostní. Námitka žalobce tedy není důvodná.
21. Při porovnávání protichůdných tvrzení policistů a řidiče podezřelého z přestupku je třeba také uvážit, že policista zpravidla žádnou zvláštní motivaci na neoprávněném obvinění řidiče z přestupku nemá, zatímco řidič v takové situaci má silnou motivaci plynoucí ze snahy vyhnout se hrozícímu trestu. Správní orgány se zabývaly věrohodností nabízených tvrzení žalobce. Z okolností bylo však zjevné, že jím uplatňované námitky jsou veskrze účelové především s ohledem na časový odstup, se kterým tato tvrzení uváděl (při prováděné kontrole ani při ústním jednání neuvedl žádné námitky), jejich nepravděpodobnost a typová podobnost s námitkami uváděnými v obdobných řízeních.
22. V souhrnu uvedené skutečnosti, ze kterých vycházely správní orgány, tvoří logický a uzavřený řetězec důkazů, které dokládají, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Za takové situace nebylo nutné provádět další důkazy k prokázání skutkového stavu a správní orgány neporušily povinnost zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
23. Řidič se dopustí přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, pokud byla zjištěna hladina alkoholu v jeho krvi v době odběru nejméně 0,24 g/kg. Vychází-li právní rámec z tzv. **nulové tolerance** k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že se zjištěná hladina alkoholu jeví po odečtení tzv.

fyziologické hladiny (0,20 g/kg) marginální (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78).

24. Objektem předmětného přestupku je v konkrétním případě žalobce zájem, aby řidič řídil vozidlo neovlivněn alkoholem jako účinnou látkou alkoholického nápoje, která může snížit jeho pozornost a schopnost ovládat vozidlo.
25. Praxe správních orgánů se v tomto ohledu opírá především o metodiku, na niž v posuzované věci odkázal magistrát i žalovaný. Významem metodiky měření se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 11. 7. 2013, č. j. 7 As 170/2012-24, v němž uvedl následující: „*Metodiku sice není možné samu o sobě považovat za právně závazný pokyn pro postup policisty, nicméně má pro posouzení věrohodnosti měření velký význam. Metodika má zohlednit všechny relevantní vlastnosti měřicího přístroje (zejména jeho technické parametry, fyzikální principy, na základě nichž funguje, aj.) včetně předem předvídatelné nestandardní situace při měření. S ohledem na to vše má dát uživateli měřicího přístroje takové pokyny k jeho používání, které povedou při jejich dodržení ke spolehlivým výsledkům měření. Metodika má tedy zajistit, že postupuje-li policista podle ní, může být výsledek měření považován za věrohodný.*“ V posuzovaném případě bylo prokázáno bez důvodných pochybností, že měření proběhlo v souladu s metodikou, co se týče dovolené odchylky mezi dvěma měřeními (méně než 10 %) a časového odstupu mezi zkouškami (více než 5 minut).
26. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
27. Žalovaný se k námitkám vyjádřil přezkoumatelným způsobem, žádnou neopomenul, důvody pro jeho rozhodnutí byly seznatelné a dostatečně a srozumitelně popsány. Rozhodnutí o přestupku i odvolání byla řádně a podrobně odůvodněna. O tom svědčí i žalobní námitky.
28. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 7. prosinec 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

